

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA POCZT I TELEGRAFÓW

Rok XX

Warszawa, dnia 28 lutego 1938 r.

Nr 4.

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA:

Poz.		Str.
11	Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 stycznia 1938 r. o wprowadzeniu w życie Regulaminu telefonicznego, część II, Ewidencja i zarachowanie opłat.	41
12	Instrukcja o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych	41
13	Zmiana zarządzenia o kontroli wywozu towarów zagranicę i do W. M. Gdańska	44

OKÓLNIKI:

Przesyłanie pocztą przesyłek służbowych. — Umieszczanie reklam w jednostkach eksploatacyjnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon”. — Adres nadawcy na przesyłkach. 45 — 48

KOMUNIKATY:

Zmiany w połączeniach pocztowo-kolejowych. — Nowe druki telefoniczne. — Akcja zbiorowa na rozbudowę szkolnictwa powszechnego. — Legitymacje unieważnione. — Uzupełnienie Nr 17 spisu urzędów. 48 — 49

Z A R Z Ą D Z E N I A

11.

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 18 stycznia 1938 r.

o wprowadzeniu w życie Regulaminu telefonicznego, część II, Ewidencja i zarachowanie opłat.

§ 1. Wprowadza się w życie „Regulamin telefoniczny, część II, Ewidencja i zarachowanie opłat”, objęty tomem 4 działu V (V. Tf. 4) urzędowego zbioru przepisów służbowych, stanowiący załącznik niniejszego numeru Dziennika Urzędowego Ministerstwa Poczt i Telegrafów *).

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1938 r.

Z dniem tym traci moc obowiązującą zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. o wprowadzeniu w życie przepisów o pobieraniu i zarachowaniu taryfowych należności telefonicznych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 2, poz. 7).

Minister Poczt i Telegrafów:

(—) E. Kaliński.

12.

Instrukcja o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych**)

1. Znaczki pocztowe i druki płatne za prowizją sprzedają osoby, które obowiązane są oraz które zobowiążą się do detalicznej sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych w sta-

łych punktach sprzedaży, dostępnych dla publiczności, leżących poza obrębem budynków urzędów pocztowych (agencji) i które zostaną w tym celu zarejestrowane we właściwych urzędach pocztowych (agencjach), jak również pośrednicy pocztowi.

2. Według § 18 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 31 sierpnia 1937 r. o sprzedaży

*) Załącznik będzie rozesłany urzędowo oddzielnie.

***) Zarządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 19 grudnia 1936 r. o prowizji ze sprzedaży znaczków pocztowych i druków płatnych jest ogłoszone w Dz. Urz. M. P. i T. z 1936 r. Nr 30, poz. 60.

wyrobów tytoniowych (Dz. U. R. P. Nr 71, poz. 521) „**detaliści i drobni sprzedawcy wyrobów tytoniowych, z wyjątkiem drobnych sprzedawców, prowadzących sprzedaż „domową”, „ruchomą” i „sklepową” w sklepach mieszanych, obowiązani są sprzedawać znaczki pocztowe**”.

Sprzedaż detaliczna w rozumieniu powołanego rozporządzenia jest to zbyty wyrobów tytoniowych w mniejszych ilościach zarówno innym kupcom, jak i spożywcom. Sprzedaż drobna jest to zbyty wyłącznie spożywcom.

Sprzedaż drobna obejmuje: sprzedaż sklepową w specjalnym sklepie tytoniowym, sprzedaż sklepową w sklepie mieszanym, sprzedaż domową, uliczną, dworcową i ruchomą.

Specjalne sklepy tytoniowe są to sklepy, sprzedające wyłącznie wyroby tytoniowe oraz sklepy, których głównym artykułem sprzedaży są wyroby tytoniowe, a które oprócz tych wyrobów sprzedają takie artykuły jak: papier i przybory kancelaryjne. Sklepami mieszanymi są sklepy sprzedające artykuły spożywcze lub mydlarskie, perfumeryjne itp. i oprócz tych artykułów — wyroby tytoniowe. Sprzedaż „domowa” wyrobów tytoniowych jest to sprzedaż w zakładach hotelarskich lub gastronomicznych. Sprzedaż „uliczna” jest to taka sprzedaż, prowadzona w ustalonym miejscu, przy której kupujący może nabyć wyroby tytoniowe bez konieczności wejścia do pomieszczenia, w którym wyroby są sprzedawane. Sprzedaż „dworcowa” jest to sprzedaż prowadzona we wszystkich przeznaczonych dla publiczności w ruchu osobowym pomieszczeniach i peronach dworców kolejowych, lotniczych, autobusowych i morskich. Sprzedaż „ruchoma” jest to sprzedaż prowadzona z obnośnych skrzynek lub z wózków, w pociągach, na wystawach, targach itp.

Do sprzedawania znaczków pocztowych są zatem obowiązani wszyscy detaliści oraz ci drobni sprzedawcy, którzy prowadzą sprzedaż sklepową w specjalnych sklepach tytoniowych, sprzedaż uliczną i sprzedaż dworcową.

Zgodnie z §§ 4 i 5 powołanego rozporządzenia Ministra Skarbu, rodzaj wykonywanej sprzedaży wyrobów tytoniowych podany jest w każdej umowie zawartej pomiędzy sprzedawcą a Polskim Monopolem Tytoniowym względnie w każdym zezwoleniu właściwego urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych.

W razie więc wątpliwości jaką sprzedaż wyrobów tytoniowych wykonywuje sprzedawca,

urząd (agencja) sprawdza rodzaj wykonywanej sprzedaży na podstawie okazanej przez sprzedawcę umowy względnie zezwolenia lub też na podstawie informacji zasięgniętej w Polskim Monopolu Tytoniowym względnie w urzędzie skarbowym akcyz i monopolów państwowych.

3. Sprzedawcy znaczków pocztowych i druków płatnych:

- a) sprzedają znaczki pocztowe i druki płatne po cenie nominalnej i o wartości żądanej przez klientów;
- b) nabywają znaczki pocztowe i druki płatne w urzędach pocztowych (agencjach), w których zostali zarejestrowani lub też w urzędach wyznaczonych przez urzędy rejestrujące — przy czym posługują się „książką na pobór znaczków pocztowych i druków płatnych”, którą bezpłatnie otrzymują z urzędu pocztowego (agencji). Sprzedawcy zamieszkali w zamiejscowych obszarach pocztowych mogą nabywać znaczki pocztowe i druki płatne za pośrednictwem listonoszów wiejskich, którym w tym celu przy zamawianiu znaczków i druków wręczają książkę na pobór znaczków pocztowych i druków płatnych. Należność za znaczki i druki uiszczają sprzedawcy listonoszowi wiejskiemu przy ich odbiorze;
- c) przy zakupywaniu znaczków pocztowych i druków płatnych wpisują do książki na pobór znaczków pocztowych i druków płatnych ołówkiem kopiowym przez kalkę numer spisu sprzedawców, ilość i wartość znaczków i druków, które zakupują, sumę ich wartości, sumę prowizji oraz datę i swój podpis.

4. Urzędy pocztowe (agencje), zgodnie z postanowieniami instrukcji organizacyjnej, obowiązane są troszczyć się, aby w obsłużanych przez nie obszarach pocztowych znajdowała się dostateczna ilość punktów sprzedaży znaczków pocztowych i aby dostateczna ilość punktów sprzedawała znaczki pocztowe i druki płatne w niedziele i święta oraz w godzinach wieczornych oraz kontrolować, czy wszyscy sprzedawcy wyrobów tytoniowych, obowiązani do sprzedawania znaczków pocztowych, znaczki te sprzedają.

5. Urzędy pocztowe (agencje) obowiązane są:

- a) przy rejestrowaniu sprzedawcy sprawdzić, czy odpowiada on ustalonym w niniejszej instrukcji warunkom;

- b) wpisać do spisu sprzedawców znaczków pocztowych i druków płatnych, sporządzonego według wzoru podanego w załączniku, imię, nazwisko (firmę) i adres sprzedawcy, adres punktu sprzedaży, nazwę urzędu (agencji), w którym sprzedawca będzie nabywał znaczki i druki. liczbę oznaczającą wysokość prowizji i datę zarejestrowania;
- c) uzyskać od sprzedawcy jego podpis w w spisie sprzedawców; nie dotyczy to pośredników pocztowych oraz sprzedawców wyrobów tytoniowych obowiązanych do sprzedawania znaczków pocztowych, przy rejestrowaniu których urząd pocztowy (agencja) umieszcza w kolumnie spisu, przeznaczonej na podpis, uwagę „Pośr.” lub „Sprzedaż obow. tyt.”;
- d) wydać sprzedawcy bezpłatnie książkę na pobór znaczków pocztowych i druków płatnych (druk Nr 701), po wypełnieniu jej tytułowej kartki;
- e) przy zakupywaniu znaczków pocztowych i druków płatnych przez sprzedawcę sprawdzić wpisy w książce, przyjmując gotówkę, porównyując ją z ogólną wartością zamówionych znaczków pocztowych i druków płatnych i wydać znaczki i druki wyszczególnione w książce, oraz znaczki tytułem prowizji, a następnie umieścić w pierwopisie oraz w odbitce kartki książki na pobór znaczków pocztowych odcisk datownika, podpis pracownika i pierwopis pozostawić w urzędzie pocztowym (agencji);
- f) po wydaniu znaczków pocztowych i druków płatnych sprzedawcy, wpisać dane na podstawie pierwopisu kartki książki na pobór znaczków pocztowych do wykazu wypłaconej prowizji (druk Nr 708) według nadruku, a numer bieżący wpisu do tego wykazu zanotować na pierwopisie kartki;
- g) z końcem każdego dnia wyprowadzić w wykazie wypłaconej prowizji sumę dzienną wartości zakupionych znaczków pocztowych i druków płatnych oraz sumę dzienną wypłaconej znaczkami pocztowymi prowizji i sumy te przenieść do rachunku znaczków pocztowych na rozchód: pierwszą łącznie z innymi sumami, uzyskanymi za znaczki pocztowe i druki płatne, do kolumny „gotówka

przelana do kasy”, a drugą do wolnej kolumny, którą należy oznaczyć napisem „prowizja”;

- h) z końcem każdego miesiąca zliczyć w w wykazie wypłaconej prowizji kolumnę kwotową „prowizja” i umieścić odcisk datownika i podpis pracownika pocztowego, a wykaz ten wraz z pierwopisami kartek z książek na pobór znaczków pocztowych dołączyć do rachunku znaczków pocztowych. Suma kwot w kolumnie „prowizja” wykazu wypłaconej prowizji znaczkami pocztowymi musi być zgodna z sumą kwot w kolumnie „prowizja” rachunku znaczków pocztowych.

6. Urząd pocztowy (agencja) ma prawo odmówić bez podania motywów zarejestrowania sprzedawcy, jak również skreślić w spisie sprzedawcę już zarejestrowanego.

Urzędem (agencją) pocztowym właściwym do rejestracji punktu sprzedaży jest urząd (agencja), na którego obszarze pocztowym jest czynny punkt sprzedaży. W miejscowościach o więcej urzędach (agencjach) pocztowych właściwymi do rejestracji punktów sprzedaży są tylko urzędy (agencje) pocztowe pełniące pocztową służbę oddawczą w pełnym zakresie i to w odniesieniu do punktów, które znajdują się na ich obszarze pocztowym.

Sprzedawca może przy samej rejestracji lub dodatkowo wskazać inny urząd (agencję) pocztowy, w którym będzie nabywał znaczki i druki płatne. Urząd rejestrujący punkt sprzedaży zawiadamia o tym pisemnie urząd wskazany przez sprzedawcę. W piśmie należy podać wszelkie dane, umieszczone w spisie sprzedawców. Nadzór nad punktami sprzedaży spoczywa na urzędzie rejestrującym.

7. Wyjątki od zasady nabywania znaczków pocztowych i druków płatnych przez sprzedawców za gotówkę dopuszczalne są w odniesieniu do:

- a) sprzedawców znaczków pocztowych i druków płatnych na terenie większych miast, których punkty sprzedaży czynne są również w godzinach wieczornych i w niedziele i święta;
- b) sprzedawców znaczków pocztowych i druków płatnych na terenie zamieszko-nych obszarów pocztowych (wsie, osady), gdzie utrzymanie dostatecznej liczby prywatnych punktów sprzedaży jest

możliwe jedynie pod warunkiem udzielenia kredytu;

c) pośredników pocztowych.

W powyższych przypadkach urząd pocztowy rejesirujący (agencja) może wydać sprzedawcy za pokwitowaniem znaczki pocztowe i druki płatne na kredyt, którego wysokość uzależniona jest od zapotrzebowania danego punktu sprzedaży na znaczki i druki; kredyt nie może jednak przekroczyć kwoty 25 złotych w znaczkach pocztowych i drukach płatnych. W wyjątkowych przypadkach Dyrekcje Okręgów Poczty i Telegrafów mogą zezwolić na udzielenie pośrednikowi pocztowemu kredytu, przekraczającego kwotę 25 zł.

Kredyt taki może być udzielony tylko jednorazowo, dalsze zapasy znaczków pocztowych i druków płatnych sprzedawca nabywa za gotówkę.

Z kredytu mogą korzystać wszyscy pośrednicy pocztowi oraz ci inni sprzedawcy znaczków pocztowych i druków płatnych, którzy dają rękomię wpłaty należności za wydane znaczki pocztowe i druki płatne lub ich zwrotu.

Udzielenie sprzedawcy kredytu notuje urząd pocztowy (agencja) w spisie sprzedawców znaczków pocztowych i druków płatnych, w

którym sprzedawca kwituje odbiór znaczków i druków otrzymanych na kredyt.

8. Urzędy pocztowe (agencje) będą wydawały bezpłatnie sprzedawcom znaczków pocztowych i druków płatnych, sprzedającym znaczki i druki w kioskach i budkach ulicznych oraz w zamiejscowych obszarach pocztowych po jednej teście do przechowywania znaczków.

Wydanie teczek powinien urząd pocztowy (agencja) zanotować w spisie sprzedawców znaczków pocztowych i druków płatnych.

Urzędy pocztowe (agencje) będą również wydawały bezpłatnie wszystkim sprzedawcom wywieszki z napisem „Sprzedaż znaczków pocztowych”, które sprzedawcy umieszczą w punktach sprzedaży, w miejscu widocznym dla publiczności.

9. Urzędy pocztowe (agencje) posługujące się spisami sprzedawców znaczków pocztowych i druków płatnych według poprzednio obowiązującego wzoru do czasu ich zużycia.

10. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem 10 marca 1938 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą instrukcja o sprzedaży za prowizją znaczków pocztowych i druków płatnych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 30, poz. 61 z 1936 r.). *)

Nr PW 710/1 z dnia 22 lutego 1938 r.

Urząd (agencja) p.-t.

Załącznik
Wzór

SPIS SPRZEDAWCÓW ZNACZKÓW POCZTOWYCH I DRUKÓW PŁATNYCH

Nr porządkowy	Imię, nazwisko (firma) i adres sprzedawcy	Adres punktu sprzedaży	Urząd (agencja), w którym sprzedawca nabywa znaczki i druki	Wy-sokość pro-wizji	Data wyda-nia te czki	Data zare-jestrowania lub skre-ślenia	rodpisem zobowiązują się do deta-licznej sprze-daży znaczków pocztowych i druków płatnych	Kredytu udzielono			Uwagi
								w wy-soko-ści zł	dnia	Pokwito-wanie sprze-dawcy otrzy-mującego kredyt	

13

Zmiana zarządzenia o kontroli wywozu towarów zagranicę i do W. M. Gdańska.

W zarządzeniu z dnia 20 lipca 1936 r. Nr PZ. 420 o kontroli wywozu towarów zagranicę i do W. M. Gdańska (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 16, poz. 37) w § 1 lit. a) pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„25) towary, których wartość nie przekra-

cza zł 50 i których waga nie przekracza 2 kg”.

Nr PZ. 420 z dnia 25 lutego 1938 r.

*) W wykazie norm prawnych i przepisów służbowych (zał. do Dz. Urz. M. P. i T. Nr 19/1937) należy skreślić poz. 91.

O K Ó L N I K I

Przesyłanie pocztą przesyłek służbowych.

§ 1. (1) W listach poleconych zezwala się przesyłać wyłącznie:

- 1) pisma tajne i poufne,
- 2) pisma w sprawach dyscyplinarnych,
- 3) pisma dotyczące zmiany stosunku służbowego,
- 4) pisma wywiadowcze do których są dołączone dowody rzeczowe,
- 5) pisma do sądów,
- 6) umowy przesyłane w oryginale,
- 7) dokumenty i rachunki przesyłane do kontroli,
- 8) dokumenty osobiste przesyłane w oryginale, zaświadczenia i legitymacje służbowe,
- 9) przekazy pocztowe i telegraficzne na kwoty ponad 200 zł, przekazy kasowe oraz zawiadomienia o wpłatach i wypłatach z rachunków miejscowych,
- 10) karty wypłat i karty doręczeń wypłaconych zaopatrzeń emerytalnych oraz inwalidzkich,
- 11) losy Polskiej Państwowej Loterii Klasowej,
- 12) akta dochodzeń i dowody rzeczowe,
- 13) wiązanki niedoręczalnych przesyłek poleconych, przeznaczone do działu niedoręczalnych przesyłek,
- 14) zwracane i dosyłane dokumenty wiarytelnościowe,
- 15) zwracane rachunki radiofoniczne,
- 16) kwity ubezpieczeniowe,
- 17) papiery wartościowe imienne,
- 18) pokwitowanie odbioru ważnych dokumentów lub przedmiotów wartościowych jeżeli tego żąda nadawca,
- 19) znaczki i druki płatne oraz ścisłego zarachowania,
- 20) pojedynczo wysyłane datowniki i stemple.

(2) W listach i paczkach wartościowych zezwala się przesyłać wyłącznie w zależności od wagi, wymiarów i kształtów przesyłanych dokumentów lub przedmiotów:

- 1) obligacje, kupony i inne papiery wartościowe na okaziciela,
- 2) fałszywe, uszkodzone albo budzące wątpliwość co do swej autentyczności banknoty lub monety, znaczki, druki płatne i ścisłego zarachowania,

- 3) instrukcje oraz akta mobilizacyjne i tajne,
- 4) broń, amunicja, pieczęcie urzędowe, datowniki i plombownice z wygrawerowanymi napisami, stemple oraz przedmioty i materiały o wartości ponad 200 zł,
- 5) przyrządy pomiarowe, aparaty i łącznice telefoniczne, kable stacyjne, zespoły i oddzielne części do aparatów telefonicznych, telegraficznych i łącznic,
- 6) sprzęt należący do urządzeń wewnętrznych teletechnicznych tj. telefoniczny, telegraficzny i radiotechniczny,
- 7) paczki niedoręczalne z podaną wartością, przeznaczone do działu niedoręczalnych przesyłek.

(3) Wszystkie inne rodzaje pism i przedmiotów poza wymienionymi w ustępie (1) i (2) oraz przepisach służbowych powinny być przesyłane w przesyłkach zwykłych.

§ 2. W przesyłkach pośpiesznych zezwala się przesyłać takie przesyłki służbowe, których doręczenie adresatowi zaraz po ich nadejściu do urzędu odawczego jest konieczne z ważnych względów służbowych

§ 3. W paczkach ochronnych zezwala się przesyłać te przedmioty, które w czasie przewozu wymagają specjalnie ostrożnego traktowania.

§ 4. Podana wartość na listach i paczkach wysyłanych jako wartościowe nie może przewyższać rzeczywistej wartości przesyłki.

§ 5. Waga przesyłek służbowych brutto nie powinna przekraczać przy:

- 1) przesyłkach listowych zwykłych i poleconych oraz listach wartościowych 5 kg
- 2) paczkach:
 - a) zawierających przedmioty drobne (podzielne) 50 kg
 - b) zawierających większe przedmioty (niepodzielne) 120 kg

§ 6. Przesyłki służbowe powinny być zaopatrzone na stronie adresowej odciskiem pieczęci urzędowej wysyłającego urzędu, numerem dziennika czynności lub znakiem akt oraz napisem „sprawa służbowa“. Do paczek należy używać urzędowego adresu pomocniczego, na którym umieszcza się te same dane co i na paczce.

§ 7. Na 8 dni przed świętami Bożego Narodzenia i Wielkiej Nocy oraz w okresie tych

święt należy ograniczyć wysyłanie paczek służbowych do przypadków koniecznych.

§ 8. (1) W zamkniętych przedziałach pocztowych oraz w przedziałach obsługiwanych przez konwojenta pocztowego można przewozić tylko paczki mniejszej objętości o wadze do 20 kg.

(2) Paczki służbowe o wadze ponad 20 kg mogą być przewożone tylko w pocztach ruchomych, kursujących w pociągach osobowych, obsługiwanych bezpośrednimi wagonami pocztowymi lub też wagonami towarowymi.

§ 9. Paczki służbowe powinny być wysyłane pocztami ruchomymi w takiej ilości, aby nie utrudniały normalnej pracy i nie powodowały przetrzymywania pociągów na stacjach.

§ 10. Urząd wysyłający paczki służbowe, których ciężar lub rozmiary wymagają przy wyładunku dodatkowej pomocy albo specjalnych środków transportowych powinien zawiadomić z góry urząd odbiorczy albo przeładunkowy o konieczności przygotowania się do wyładunku lub transportu.

§ 11. Adresaci odbierający regularnie większą ilość paczek powinni w miarę posiadanych środków przewozowych, dążyć do odbierania tych paczek bezpośrednio z urzędów dworcowych.

§ 12. Okólnik niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. W związku z tym utraciły moc obowiązującą: *)

1) zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 24 września 1934 r. w sprawie przesyłek służbowych p. p. P. P. T. i T. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 21, poz. 99).

2) przepisy wykonawcze do zarządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 24 września 1934 r. w sprawie przesyłek służbowych p. p. P. P. i T. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 21, poz. 107),

3) okólnik z dnia 21 marca 1935 r. Nr P. W. 820/41 w sprawie wysyłania pism służbowych przez urzędy i agencje p. t. (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 6),

4) okólnik z dnia 3 sierpnia 1937 r. Nr AG. 1799 w sprawie organiczenia ilości wartościowych przesyłek służbowych (Dz. Urz. M. P. i T. Nr 16).

Nr GMO. 703 z dnia 16 lutego 1938 r.

*) W wykazie norm prawnych i przepisów służbowych (Załącznik do Dz. Urz. M. P. i T. Nr 19/1937) należy skreślić poz.: 88, 95, 97 i 100.

Umieszczanie reklam w jednostkach eksploatacyjnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“.

§ 1.

W jednostkach eksploatacyjnych państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon“ mogą być umieszczane reklamy własne przedsiębiorstwa, Pocztovej Kasy Oszczędności oraz Reklamy Pocztovej, zatwierdzone przez Ministerstwo Poczty i Telegrafów.

§ 2.

Reklamy P. P. T. T. rozsyła bądź Ministerstwo P. i T., bądź Dyrekcja O. P. i T., bądź też umieszcza urząd (agencja) p.-t.

Reklamy P. K. O. oraz reklamy Sp. z o. o. Reklama pocztowa po zatwierdzeniu ich przez Ministerstwo rozsyłane są przez te instytucje bezpośrednio do wymienionych w zezwoleniu jednostek eksploatacyjnych.

§ 3.

Do reklam przesyłanych przez „Reklamę Pocztową“ będą dołączane opłacone trzykrotne koszty pocztowe specjalnego nakładu (potwierdzenie wpłacenia reklamy). Karty te, po wypełnieniu przez urząd, powinny być niezwłocznie wysyłane do „Reklamy Pocztovej“.

Ministerstwo P. i T. zatwierdzając reklamy przesyła 1 egzemplarz wraz z nalepionym na odwrocie wykazem jednostek eksploatacyjnych, w których ta reklama ma być umieszczona, właściwej dyrekcji okręgu p. i t.

Dyrekcje O. P. i T. przechowują w aktach nadesłane wzory reklam bez ewidencji.

§ 4.

Na reklamach rozsyłanych przez P. K. O. i Reklamę Pocztową powinien być umieszczony na odwrocie napis: nazwa i Nr reklamy, wymiar w dm², pożądane miejsce umieszczenia, data usunięcia, numer i datę zezwolenia Ministerstwa P. i T. oraz ewentualne zastrzeżenie zwrotu po upływie terminu wywieszenia do Reklamy Pocztovej, a na stronie przedniej — data usunięcia.

§ 5.

Reklama Pocztovej uprawniona jest w porozumieniu z właściwą dyrekcją okr. p. i t. instalować w urzędach p. t., jeśli na to zezwalają warunki lokalne, aparaty projekcyjne.

Filmy z przezroczami reklamowymi do aparatów projekcyjnych zainstalowanych w urzędach p. t. przesyła Reklama Pocztaowa bez zatwierdzenia Ministerstwa P. i T., przy czym do wyświetlania dopuszczone są: reklamy P. P. T. T., reklamy o charakterze ogólnopństwowym i gospodarczym, reklamy przemysłowo-handlowe firm krajowych i zagranicznych z tym, że reklamy firm krajowych mają pierwszeństwo przed reklamami firm zagranicznych.

W każdym filmie musi być przynajmniej 1 obrazek propagujący usługi p. t.

Nie mogą być wyświetlane filmy treści religijnej, politycznej niemoralnej, reklamy czasopism oraz takie, których układ graficzny i artystyczny nie odpowiada warunkom nowoczesnej techniki reklamowej.

Ministerstwo Poczt i Telegrafów ma prawo żądania usunięcia reklam, uznanych za niedopuszczalne do wyświetlania bez podania motywów.

Do filmów powinna być przez Reklamę Pocztaową dołączona kartka zawierająca: Nr i nazwę filmu, okres i godziny wyświetlania.

§ 6.

Kierownik jednostki eksploatacyjnej obowiązany jest ustalić miejsce i określić powierzchnię przeznaczoną na wywieszanie reklam P. P. T. T., P. K. O. i Reklamy Pocztaowej.

Reklamy mają być umieszczane w miejscach widocznych i dostępnych dla publiczności (westibule, hotele, przedsionki, poczekalnie itp.) i w przeznaczonych na to urządzeniach (ramy, tablice, gabloty) zainstalowanych przez P. P. T. T., P. K. O. lub Reklamę Pocztaową.

Urząd powinien przestrzegać, aby reklamy nie były wywieszane poza powierzchnią ustaloną przez urząd jako nadającą się do umieszczania reklam, jak również, aby niewłaściwe umieszczenie reklam lub ich nadmiar nie psuły estetycznego wyglądu lokalu.

Reklamy firm konkurencyjnych o ile możliwości nie powinny być wywieszane obok siebie, a plakaty nie powinny stykać się brzegami.

Powierzchnia przeznaczona na ogłoszenia urzędowe wyłączona jest od umieszczania reklam.

Reklama Pocztaowa ma prawo w porozumieniu z kierownikiem jednostki eksploatacyjnej instalować na własny koszt ramy, gabloty itp. na umieszczanie afiszów propagandowych i re-

klam w miejscu i o powierzchni ustalonej zgodnie z ust. 1 niniejszego paragrafu.

§ 7.

Przedłużenie terminu usunięcia reklam powinno być przesłane urzędowi najpóźniej na 5 dni przed upływem terminu.

§ 8.

Po upływie terminu wywieszenia, reklamy należy zniszczyć z wyjątkiem tych, na których Reklama Pocztaowa zastrzeże zwrot. W tym przypadku reklamę należy zwrócić jako paczkę pocztową, a na dołączonym do niej adresie pomocniczym w rubryce „do zapłacenia” podać przypadające od Reklamy Pocztaowej należność za przesłanie paczki oraz koszty opakowania. Należność tę pobiera od Reklamy Pocztaowej urząd pocztowy Warszawa 1.

§ 9.

W regulaminie urzędu pozaklasowego oraz I, II i III klasy powinien być wyznaczony pracownik, którego obowiązkiem jest prowadzenie ewidencji reklam, czuwanie nad ich stanem oraz dopilnowanie terminów usunięcia. W pozostałych urzędach obowiązek ten należy do naczelnika urzędu (kierownika agencji).

Druki do prowadzenia ewidencji reklam dostarcza bezpłatnie „Reklama Pocztaowa”.

§ 10.

W przypadku zniszczenia lub uszkodzenia reklamy, urząd usuwa reklamę i zawiadamia instytucję, która ją nadesłała z żądaniem nadesłania nowego egzemplarza.

§ 11.

Reklamy, których umieszczenie lub zdjęcie z uwagi na rodzaj i związane z tym instalacje nie może być wykonane we własnym zakresie przez jednostkę eksploatacyjną, powoduje koszty albo wymaga fachowej obsługi, są umieszczane (instalowane) i zdejmowane przez Reklamę Pocztaową. Umieszczanie i usuwanie reklam oraz instalowanie i demontowanie urządzeń reklamowych przez Reklamę Pocztaową powinno odbywać się w sposób nie tamujący pracy placówki i obsługi publiczności.

Koszty związane z instalacją, obsługą, konserwacją i demontowaniem urządzeń reklamowych, jak również doprowadzeniem lokalu urzędu do stanu przed zainstalowaniem oraz ewen-

tualne straty wynikłe z tego tytułu dla P. P. T. T. ponosi Reklama Pocztaowa.

Rachunek za zużyta energię elektryczną do świetlnych instalacji reklamowych reguluje Reklama Pocztaowa w ciągu 3 dni po zawiadomieniu jej przez urząd p. t.

§ 12.

Kontrola terminów wywieszenia i usunięcia reklam oraz nadzór nad ich stanem, należy do naczelników urzędów i oraz inspektorów dyrekcyj o. p. i t.

§ 13.

Uchyła się zarządzenie o umieszczaniu reklam w lokalach urzędów i agencji pocztowo-telegraficznych przez Reklamę Pocztaową oraz instrukcję do tego zarządzenia *) (Dz. Urz. Min. P. i T. Nr 16, poz 75 i 76 z 1934 r.).

Nr GMO. 620 z dnia 16 lutego 1938 r.

Adres nadawcy na przesyłkach.

Według przepisu § 22 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (tekst rozporządzenia w tomie przepisów sł. IX. G. 2.) — na kopertach zawierających oferty oraz na opakowaniu załączników do ofert niedopuszczalne jest podawanie imienia, nazwiska (firmy) i adresu nadawcy.

W związku z tym urzędy i agencje pocztowe powinny przyjmować bez zastrzeżeń listy pospieszne, listy wartościowe i paczki — nie posiadające adresu nadawcy, a wysyłane pod adresem władz i urzędów państwowych i samorządowych oraz instytucyj prawa publicznego, jeżeli nadawca wyjaśni, że przesyłka zawiera ofertę lub załączniki do oferty.

Zmiana § 62 tomu II. P. 3 nastąpi.

Nr PW. 101/16 z dnia 15 lutego 1938 r.

K O M U N I K A T Y

Zmiany w połączeniach pocztowo - kolejowych.

Spis kursów pocztowo-kolejowych, przegląd kierowania przesyłek i plany wymiany poczty uzupełnić następująco:

Od dnia 30 grudnia 1937.

1) Przełożono ambulans pocztowy Warszawa — Nowe Miasto n. Pil. 110 z poc. nr 9 do poc. Nr 11 (odj. 7.34 — przyj. 10.30).

2) Przełożono konwój pocztowy Piaseczno-Góra Kalw. z poc. Nr 55 do poc. Nr 103 (odj. 8.58 — przyj. 9.28).

3) Zaprowadzono konwój pocztowy Góra Kalwaria — Piaseczno w poc. Nr 124 (odj. 18.23 — przyj. 18.54).

4) Przełożono konwój kolejowy Warszawa — Góra Kalwaria z poc. Nr 51 do poc. Nr 101 (odj. 14.40 — przyj. 15.47).

5) Zaprowadzono konwój kolejowy Góra Kalwaria — Warszawa w poc. Nr 116/18 (odj. 13.25 — przyj. 14.28).

6) Przełożono konwój kolejowy Piaseczno—Grójec z poc. Nr 29 do poc. Nr 23 (odj. 15.38 — przyj. 16.34).

7) Przełożono konwój kolejowy Nowe Miasto — Piaseczno z poc. Nr 20 do poc. Nr 18 (odj. 11.36 — przyj. 13.54).

Od dnia 6 stycznia 1938 r.

8) Zniesiono konwój kolejowy Warszawa — Mińsk Maz. w poc. nr 5813.

Od dnia 10 stycznia 1938 r.

9) Zaprowadzono konwój kolejowy w dni powszednie Nowe Miasto — Brodnica w poc. Nr 2957 (odj. 23.25 — przyj. 0.34).

Od dnia 20 stycznia 1938 r.

10) Zaprowadzono konwój kolejowy Stołpce — Baranowicze w poc. Nr 954 (odj. 5.13 — przyj. 6.50).

Nr PK 1/221-38 z dnia 4 lutego 1938 r.

Nowe druki telefoniczne.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 kwietnia r. b. Regulaminu telefonicznego, część II, Ewidencja i zarachowanie opłat zostały wydane następujące nowe druki telefoniczne:

1101 Zgłoszenie o wykonanie instalacji telefonicznej.

1101a ditto (arkusz podwójny).

1103 Deklaracja przystąpienia do abonamentu telefonicznego.

*) w wykonaniu norm prawnych i przepisów służbowych (zał. do Dz. Urz. 19/1937) skreślić należy poz. 29 i 30.

- 1106 Zlecenie wykonania instalacji telefonicznej.
 1108 Miesięczny wykaz zmian w stanie stacji abonentowych.
 1108a ditto (arkusz wkładkowy)
 1108b ditto (arkusz pojedynczy)
 1109 Wykaz kontrolny kartek zamówionych.
 1117 Karta kontowa
 1132 Protokół na gotówkę wyjętą z automatów.
 1133 Kartka zleceniowa.
 1134 Księga kontowa kaucyj.

Druk Nr 1101 będzie używany nadal na równi z drukami starego nakładu aż do wyczerpania. Druki starego nakładu Nr 1103, 1108 i 1108a należy po dniu 1 kwietnia 1938 r. przeznaczyć do wewnętrznego użytku urzędu (agencji) p.-t., względnie przeznaczyć na makulaturę.

Nr TE 2002 z dnia 24 lutego 1938 r.

Akcja zbiórkowa na rozbudowę szkolnictwa powszechnego.

W związku z organizowaną przez Komitet Główny Obchodu 3 Maja i Zbiórki na Dar Narodowy doroczną akcją zbiórkową na cele rozbudowy szkolnictwa powszechnego, przedewszystkim na terenie województw wschodnich, Ministerstwo doceniając doniosłe znaczenie wzmocnienia polskich wpływów kulturalnych na kresach dokonywanego znacznym wysiłkiem Polskiej Macierzy Szkolnej, jako organizatora akcji zezwala pracownikom p.-t. na branie czynnego udziału w pracach miejskich, powiatowych i lokalnych Komitetów Zbiórkowych.

Ministerstwo nie wątpi, że pracownicy p.-t. w zrozumieniu ważności zagadnienia przyczynią się w sposób wydatny do pozytywnych wyników zbiórki.

Nr GMO. 335 z dnia 25 lutego 1938 r.

LEGITYMACJE UNIEWAŻNIONE

Unieważnia się następujące legitymacje służbowe:

L. p.	Nazwisko i imię	Tytuł służbowy	Nr. legitymacji	Data wystawienia	Dyr. Okr. P. i T.
1	Ludwik Nowosad	młodszy technik	2754	18.1.1937 r.	Kraków
2	Karol Mazur	prow. pocztynion	7768	21.3.1935 r.	„
3	Stanisław Michałek	asystent	1736/269	1.3.1935 r.	Lublin

Uzupełnienie spisu urzędów p. t.

Do nin. numeru Dz. Urzędowego dołączone jest Nr 17 uzupełnienie spisu urzędów,

z którego część pierwszą (tabela) należy pociąć na paski i nalepić na odpowiednich stronach spisu, część drugą zaś uzupełnić odręcznie.

Adres Administracji: MINISTERSTWO POCZTY I TELEGRAFÓW

Warszawa Warecka Nr 16, II p., pokój Nr 101, tel. 555-20, wewn. 143.

PRENUMERATA WYNOSI:

kwartalna 3 zł.

półroczna 6 zł.

roczna 12 zł.

Wpłaty za Dz. Urz. M. P. i T. należy skutecznie za pomocą przekazów rozrachunkowych.

